

ข้อมูลปฐมภูมิ ประเทศอินโดนีเซีย

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปประเทศอินโดนีเซีย

ชื่อทางการ	สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) หรือ อินโดนีเซีย (Indonesia)
ที่ตั้ง	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นหมู่เกาะอยู่ระหว่างมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก และเป็นสะพานเชื่อมระหว่างทวีปเอเชียกับออสเตรเลีย ทำให้อินโดนีเซียสามารถควบคุมเส้นทางการติดต่อระหว่างมหาสมุทรทั้งสองผ่านช่องแคบที่สำคัญต่างๆ เช่น ช่องแคบมะละกา ช่องแคบซุนดา และช่องแคบล้อมบอก ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งน้ำมันจากตะวันออกกลางมายังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก
พื้นที่	อินโดนีเซียมีพื้นที่ 5,193,250 ตารางกิโลเมตร เป็นแผ่นดิน 2,027,087 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ทะเล 3,166,163 ตารางกิโลเมตร เป็นประเทศหมู่เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยกว่า 17,508 เกาะ รวมอยู่ในพื้นที่ 4 ส่วน คือ <ul style="list-style-type: none"> • หมู่เกาะซุนดาใหญ่ ประกอบด้วยเกาะชวา สุมาตรา บอร์เนียว และสุลาเวสี • หมู่เกาะซุนดาน้อย ประกอบด้วยเกาะเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกของเกาะชวา มีเกาะบาห์ลี ลอมบอก ซุมบาวา ซุมบา ฟอลเรส และติมอร์ • หมู่เกาะมาลุกู หรือ หมู่เกาะเครื่องเทศ ตั้งอยู่ระหว่างสุลาเวสี กับอีเรียนจายาบนเกาะ นิวกีนิ • อีเรียนจายา อยู่ทางทิศตะวันตกของปาปัวนิวกีนิ
อาณาเขต	พรมแดนทั้งหมดยาว 2,830 กิโลเมตร โดยมีพรมแดนติดกับประเทศติมอร์-เลสเต 228 กิโลเมตร มาเลเซีย 1,782 กิโลเมตร ปาปัว นิวกีนิ 820 กิโลเมตร
สภาพภูมิประเทศ	ลักษณะเป็นเกาะพื้นที่ต่ำ ในเกาะที่มีขนาดใหญ่จะมีพื้นที่ที่เป็นภูเขาอยู่ด้วย
สภาพภูมิอากาศ	อินโดนีเซียมีอากาศร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร ประกอบด้วย 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (พฤษภาคม-ตุลาคม) และฤดูฝน (พฤศจิกายน-เมษายน)
ทรัพยากรธรรมชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ถ่านหิน อินโดนีเซียมีปริมาณถ่านหินสำรอง ที่คาดว่าจะมีมากถึง 58 พันล้านตัน และเป็นถ่านหินคุณภาพดี ซึ่งแหล่งถ่านหินใหญ่ที่สุดอยู่ที่เกาะกะลิมันตัน - น้ำมัน อินโดนีเซียเป็นประเทศเดียวในเอเชียที่เป็นสมาชิกกลุ่มโอเปก

	<p>(Organization of Petroleum Exporting Countries : OPEC) เนื่องจากเป็นผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่อันดับ 17 ของโลก โดยแหล่งน้ำมันดิบส่วนใหญ่อยู่นอกชายฝั่ง โดยเกาะสุมาตราตอนกลาง เป็นแหล่งผลิตน้ำมันที่ใหญ่ที่สุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก๊าซธรรมชาติ อินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ผลิตก๊าซธรรมชาติรายใหญ่อันดับ 6 ของโลก และเป็นผู้ส่งออกก๊าซธรรมชาติเหลว (Liquefied Natural Gas : LNG) รายใหญ่ที่สุดของโลกด้วย โดยมีแหล่งผลิตใหญ่อยู่ที่เมือง Arun ในจังหวัดอะเจห์ และเมือง Bontang ในกะลิมันตันตะวันออก - แร่ธาตุอื่นๆ เช่น บ็อกไซต์ ทองแดง ทอง เหล็ก นิกเกิล เงิน และดีบุก
ภัยธรรมชาติ	น้ำท่วม ภาวะแห้งแล้งอย่างรุนแรง สึนามิ แผ่นดินไหว ภูเขาไฟ ไฟป่า
จำนวนประชากร	248.64 ล้านคน (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)
อัตราการเติบโตของประชากร	1.03% (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)

ตารางที่ 2 ศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศอินโดนีเซีย

ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP)	908.63 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)
GDP รายบุคคล (GDP per Capita)	4,700 ดอลลาร์สหรัฐ (ค่าประมาณ พ.ศ. 2554)
อัตราการเติบโตแท้จริงของ GDP	6.1% (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)
GDP แยกตามภาคการผลิต	<ul style="list-style-type: none"> • ภาคการเกษตร 14.9% • ภาคอุตสาหกรรม 46% • ภาคการบริการ 39.1% (ค่าประมาณ พ.ศ. 2554)
อัตราการว่างงาน	6.4% (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)
อัตราเงินเฟ้อ (Consumer Prices)	5.5% (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)
ผลผลิตทางการเกษตร	ข้าว มันสำปะหลัง ถั่วลิสง ยาง โกโก้ กาแฟ น้ำมันปาล์ม เนื้อมะพร้าวแข็ง สัตว์ปีก เนื้อวัว เนื้อสุกร ไข่
อุตสาหกรรม	ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ เครื่องประดับ รองเท้า เหมืองแร่ ซีเมนต์ ปุ๋ยเคมี ไม้อัด ยาง อาหาร การท่องเที่ยว
อัตราการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม	4.3% (ค่าประมาณ พ.ศ. 2553)
ดุลบัญชีเดินสะพัด	5.704 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ค่าประมาณ พ.ศ. 2554)

มูลค่าการส่งออก	208.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ f.o.b (ค่าประมาณ พ.ศ. 2554)
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	น้ำมันและก๊าซ อุปกรณ์ไฟฟ้า ไม้อัด สิ่งทอ ยาง
ประเทศคู่ค้า (ส่งออก) ที่สำคัญ	ญี่ปุ่น 16.3% สิงคโปร์ 8.7% สหรัฐอเมริกา 9.1 % จีน 9.9 % เกาหลีใต้ 8% อินเดีย 6.3% มาเลเซีย 5.9% (พ.ศ. 2553)
มูลค่าการนำเข้า	172.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ค่าประมาณ พ.ศ. 2554)
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	เครื่องมือเครื่องจักร เคมีภัณฑ์ เชื้อเพลิง อาหาร
ประเทศคู่ค้า (นำเข้า) ที่สำคัญ	จีน 15.1% สิงคโปร์ 14.9% ญี่ปุ่น 12.5% สหรัฐอเมริกา 6.9% มาเลเซีย 6.4% เกาหลีใต้ 5.7% ไทย 5.5% (พ.ศ. 2553)
สกุลเงิน	รูเปียห์ (Rupiah) -- IDR

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างของประเทศอินโดนีเซียกับประเทศไทย

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจการค้า	<p>ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้าอินโดนีเซียเป็นส่วนใหญ่ โดยในปี 2548 ไทยได้ดุล 864.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ สินค้าที่ไทยส่งออกไปอินโดนีเซีย ได้แก่ น้ำตาลทราย เคมีภัณฑ์ น้ำมันดิบ ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เส้นใยประดิษฐ์ เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ และข้าว ▪ สินค้าที่ไทยนำเข้าจากอินโดนีเซีย ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ สินแร่และโลหะอื่นๆ เศษโลหะ ถ่านหิน น้ำมันหล่อลื่นและน้ำมันเบรก เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ด้ายทอผ้าและด้ายเส้นเล็ก เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ กระดาษ กระดาษแข็งและผลิตภัณฑ์
ความสัมพันธ์ด้านการลงทุน	<p>การลงทุนที่สำคัญของไทยมีดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเลี้ยงสัตว์และผลิตอาหารสัตว์ (ซีพี) เพาะเลี้ยงไก่ และฟาร์มกุ้ง ในสุมาตราเหนือและลัมปุง - โครงการของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย ได้แก่ โรงงานผลิตยิปซั่ม

	<p>กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องปูพื้น และโครงการปิโตรเคมี</p> <ul style="list-style-type: none"> - เหมืองแร่ถ่านหิน ได้แก่ บริษัทบ้านปู ลานนาลิกไนท์ และ EGCO - อุตสาหกรรมกรรมการประมง ซึ่งอินโดนีเซียเป็นแหล่งทำการประมงนอกน่านน้ำที่ใหญ่ที่สุดของไทย - โทรคมนาคม (บริษัท Jusmin ร่วมลงทุนกับ Nusantara Pacific และ Philippines Long Distance Telecommunication ตั้งบริษัท Asia Cellular Sattelite - ในเดือนตุลาคม 2544 ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ได้เข้าซื้อหุ้นร้อยละ 40 ของบริษัท New Links Energy Resources จำกัด ซึ่งถือหุ้นของบริษัท Medco Energi Internasional TBK. (Medco) ร้อยละ 85.44 ซึ่งเท่ากับปตท.สผ.ซื้อหุ้น Medco ทางอ้อมในราคาซื้อขายที่ 223.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (บริษัท Medco Energi เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อินโดนีเซียทำธุรกิจด้านสำรวจและผลิตปิโตรเลียม มีอัตราการผลิตน้ำมันสูงเป็นอันดับ 3 ของอินโดนีเซีย โดยบริษัท ปตท.สผ.จะมีสิทธิ์ซื้อน้ำมันดิบร้อยละ 50 ของสัดส่วนที่ Medco ได้รับจากการดำเนินการซึ่งมีปริมาณมากกว่า 10,000 บาร์เรลต่อวันและเป็นน้ำมันที่เหมาะสมสำหรับใช้ในไทยได้)
--	---

ตารางที่ 4 การลงทุนจากต่างประเทศ

<p>นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ การเร่งปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ โดยดำเนินการแก้ปัญหาการครอบครองที่ดิน (Land Acquisition) เพื่อให้ได้พื้นที่เพื่อใช้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ■ การจัดตั้งศูนย์ให้บริการด้านการลงทุนแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการดำเนินการลงทุน ■ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ตามแผน
---	--

	<p>ปรับปรุงโลจิสติกส์แห่งชาติ (National Logistics Improvement) และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลอินโดนีเซียได้ระบุแนวพื้นที่เศรษฐกิจแล้ว เป็นจำนวน 6 โครงการ ตามแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอินโดนีเซีย โดยได้กำหนดทิศทางการพัฒนาในแนวพื้นที่เศรษฐกิจ 6 พื้นที่ ได้แก่ เขตเศรษฐกิจสุมาตรา, เขตเศรษฐกิจชวา, เขตเศรษฐกิจกาลิมันตัน, เขตเศรษฐกิจซูลาเวซี, เขตเศรษฐกิจบาหลี-นูซาเต็งการา และเขตเศรษฐกิจปาปัว-หมู่เกาะโมลุกกะ</p>
<p>การลงทุนจากต่างประเทศ</p>	<p>ประเทศที่เข้ามาลงทุนในอินโดนีเซียมากที่สุดปี 2553 ได้แก่ (หน่วย: พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) สิงคโปร์ คิดเป็นร้อยละ 30.9 มีมูลค่า 5.01 2) สหราชอาณาจักร ร้อยละ 11.7 คิดเป็นมูลค่า 1.89 3) สหรัฐฯ ร้อยละ 5.7 คิดเป็นมูลค่า 930 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ <p>สำหรับพื้นที่การลงทุนในอินโดนีเซียที่มีการลงทุนมากที่สุดในปัจจุบัน ได้แก่ เขตชวาตะวันตก เขตชวาตะวันออก และเขตกาลิมันตันตะวันออก ในขณะที่เขตการลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศ ได้แก่ เขตจาการ์ตา เขตชวาตะวันออกเขตชวาตะวันตกตามลำดับ</p>

ตารางที่ 5 ระบบสาธารณูปโภคประเทศอินโดนีเซีย

<p>ระบบคมนาคม</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ทางบก อินโดนีเซียมีถนนยาว 391,009 กิโลเมตร ส่วนใหญ่อยู่บนเกาะชวา นอกนั้นเป็นโครงข่ายถนนบนเกาะสุลาเวซี และกะลิมันตัน ▪ ทางรถไฟ อินโดนีเซียมีเส้นทางรถไฟยาวประมาณ 6,482 กิโลเมตร เป็นเส้นทางในเกาะชวา ยาว 4,684 กิโลเมตร ที่เหลืออยู่บนเกาะสุมาตรา ส่วนใหญ่จะเป็นการขนส่งสินค้าเทกอง (Bulk) หรือการขนส่งผู้โดยสารระยะไกล ▪ ทางน้ำ เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เป็นหมู่เกาะ
--------------------------	--

	<p>จำนวนมาก ทำให้การเดินทางและขนส่งสินค้าทางน้ำเป็นวิธีการสะดวกที่สุด ปัจจุบันทั้งประเทศมีท่าเรือพาณิชย์มากกว่า 300 แห่ง แต่ส่วนใหญ่สร้างมานานแล้ว และมีขนาดเล็ก จึงยังต้องการการพัฒนาอีกมาก ท่าเรือสำคัญ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ท่าเรือ Tanjung Priok อยู่ในนครจาการ์ตา เป็นท่าเรือใหญ่ที่สุดของประเทศ ปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือปีละประมาณ 2.1 ล้านตัน - ท่าเรือ Tanjung Perak อยู่ในเมืองสุราบายาขนส่งสินค้าได้ ปีละ 1.2 ล้านตัน - ท่าเรือ Belawan อยู่ในเมืองเมดานขนส่งสินค้าได้ 2 แสนตัน - ท่าเรือ Tanjung Emas อยู่ใน Semarang ปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือนี้ประมาณปีละ 2.6 แสนตัน <p>■ ทางอากาศ สำหรับท่าอากาศยานนานาชาติสำคัญมี 7 แห่ง สายการบินแห่งชาติของอินโดนีเซียคือ Garuda Airline (GA) ให้บริการการบินทั้งภายในและระหว่างประเทศ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - สายการบินการ์ดูตา มีเที่ยวบิน ไปกลับกรุงเทพฯ-สิงคโปร์-จาการ์ตาทุกวัน และเที่ยวบินไปกลับกรุงเทพฯ-จาการ์ตา-บาห์ลี ทุกวันพฤหัสบดี ศุกร์ และเสาร์ - การบินไทย (Thai Airways International) บินไปกลับกรุงเทพฯ-จาการ์ตา และกรุงเทพฯ-บาห์ลี ทุกวัน
<p>ระบบโทรคมนาคม</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) PT Telkomsel เป็นผู้ให้บริการหลักทั้งระบบพื้นฐาน (Fixed Line) และบริการไร้สายในอินโดนีเซีย รวมทั้งการให้บริการอินเทอร์เน็ต และการติดต่อสื่อสารอื่นๆ 2) PT Indosat ให้บริการด้านการติดต่อกับต่างประเทศทั้งในลักษณะ Switching Telecommunication 3) PT Excelcomindo Pratama เป็นผู้ให้บริการไร้สายในระบบ GSM

